

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011098
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123011098.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugeľa na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. novembra 2023, v trestnej veci obž. A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/42/2023 zo dňa 18. augusta 2023, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvalé bydlisko: C. XXX/XX, D.

ukladá:

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l) a n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/42/2023 zo dňa 18. augusta 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 09.04.2023 v čase okolo 03.15 hod. vo vnútorných priestoroch baru zvaného Biely dom v meste D., E. F. G. H. I. XXX/XX, okr. G., v prítomnosti skupiny zákazníkov baru sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že po predchádzajúcich náznakoch a v útočnom bojovom postavení pred a v blízkosti barového pultu si najprv vyzliekol svoj horný odev - tričko, zaujal bojový postoj, dal ruky v päšť a fyzicky päšťami napadol H. J., trvale bytom K. I. X, okr. G., ktorého udrel do oblasti tváre, pričom mu spôsobil poranenia v rozsahu - ľahké pomliaždenie čela, ľahké pomliaždenie pravej strany krku s dobou liečenia v trvaní 2-4 dni, a ďalej fyzicky napadol L. H., trvale bytom K. I. XX, okr. G., ktorého päšťami udrel do oblasti ľavého

oka, čím mu spôsobil poranenie v rozsahu - povrchová tržne-zmliaždená rana pod pravou očnicou, s dobou liečenia v trvaní 5 - dní, pričom obvinený aj následne pokračoval vo výtržnosti sácaním do tam prítomných osôb, ktoré sa mu snažili vo výtržnosti zabrániť.

Za to mu bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l/ a n/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie, ktoré neskoršie odôvodnil tým, že trest uložený okresným súdom považuje, vzhľadom na konkrétne osobitosti prejednávanej veci, za nesprávny a neprimerane prísny. Má za to, že okresný súd sa dostatočne neriadil ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona. Obžalovaný sa ku skutku bezprostredne po jeho spáchaní priznal, nesnažil sa akokoľvek vyvinieť, svoju vinu uznal v celom rozsahu a svoj protiprávny čin nijako nezľahčoval. Nad svojím konaním prejavil obrovskú ľútosť. Poškodeným sa ospravedlnil a prejavil bezpodmienečnú vôľu nahradiť im spôsobenú škodu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že jediným iniciátorom spáchania skutku bol alkohol, ktorého užívanie zásadne negatívnym spôsobom ovplyvňuje jeho osobu. S prihliadnutím na to sa javí ako logické, že v prípade úspešnej eliminácie alkoholu by v obžalovaného prípade nedošlo k páchaniu akejkoľvek protiprávnej činnosti. Vzhľadom k tomu zastáva názor, že rozhodovanie o treste malo byť sprevádzané snahou, pokiaľ možno, o čo najväčšiu zmenu v jeho postoji k alkoholu, čo však nemožno bez ďalšieho dosiahnuť uložením len trestu odňatia slobody a to bez ohľadu na jeho dĺžku. Uvedené sa javí o to viac žiaduce, že nielen skutok, ktorého sa predmetné trestné konanie týka, ale každé obžalovaného predchádzajúce protiprávne konanie bolo vždy sprevádzané alkoholom, ktorý tak možno označiť ako hlavný a jediný iniciátor jeho agresívneho konania. Zastáva preto názor, že bolo úlohou súdu v rámci predmetného trestného konania zamýšľať sa aj nad uložením ochranného protialkoholického liečenia, ktoré by súd uložil popri treste odňatia slobody. Okresný súd však zistené skutočnosti týkajúce sa skutku, jeho osoby a predchádzajúcich odsúdení vo vzťahu k potrebe uloženia ochranného liečenia nijako nehodnotil a to aj napriek tomu, že záujem súdu pri rozhodovaní o odsúdení páchatel'a a uložení trestu musí vždy smerovať aj k snahe o nápravu osoby páchatel'a a eliminácii jeho potenciálnej budúcej trestnej činnosti. Pokiaľ by súd obžalovanému popri treste odňatia slobody uložil aj ochranné protialkoholické liečenie, intenzívnejším spôsobom by tak odstraňoval primárnu príčinu jeho protiprávneho konania, a súčasne by nielen chránil spoločnosť pred páchatel'om, ale v plnom rozsahu by naplňal výchovnú požiadavku pri jeho trestaní, čo sa bohužiaľ vo väčšine prípadov javí výlučne len ako formálne. Zastáva názor, že súd má mať skutočný záujem na prevýchove páchatel'ov trestných činov a tým očakávateľne naplňovať jednu z funkcií trestov. Následne cituje § 35 ods. 1, 73 ods. 1, 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. Okrem zmieneného obhajoba považuje za dôležité poukázať aj na to, že postupom podľa § 257 ods. 1 písm. b/ a ods. 8 Tr. poriadku umožnil súdu prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a tým obžalovaný nesporne napomáhal pri objasnení skutku. Vzhľadom k tomu existuje v jeho prípade aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, k čomu cituje z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 4Tdo/63/2016. V obžalovaného prípade existuje legitímny dôvod pre použitie analógie pri podmienenosti mimoriadneho zníženia trestu a to oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, keďže sa vzdal dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v konečnom dôsledku nemusí uzavrieť, tak v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia o vine, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie. Obžalovaný je presvedčený, že v jeho prípade sú splnené všetky dotknuté podmienky pre mimoriadne zníženie trestu analogickým použitím ustanovení § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, keďže na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku k obžalobe vyhlásil, že je vinný a zároveň súd na hlavnom pojednávaní toto vyhlásenie prijal. Obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Uloženie trestu v rozsahu uvedenom v napadnutom rozsudku dostatočne neodzrkadľuje konkrétne osobitosti skutku, jeho postoj k jeho spáchaniu a jeho primárnu príčinu. Súd mal však tieto okolnosti pri rozhodovaní zohľadniť, náležite ich posúdiť a v nadväznosti na to zvážiť aj možnosť uloženia ochranného protialkoholického liečenia popri treste odňatia slobody. Navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok vo výroku

o treste v súlade s ust. § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil a v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov spolu s ochranným protialkoholickým liečením v trvaní 3 mesiacov.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.08.2023, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. poriadku, a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného, ku ktorému urobil aj vyhlásenie o vine, bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, keďže obžalovaný na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že fyzicky napadol poškodených H. J. a L. H., pričom im spôsobil zranenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, čím naplnil ako po objektívnej tak aj po subjektívnej stránke obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom zistil existenciu 2 poľahčujúcich okolností - § 36 písm. l/, n/ Tr. zákona - priznanie a oľutovanie spáchania trestného činu a napomáhanie pri objasňovaní trestného činu a jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona – obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona, čo musel krajský súd akceptovať, keďže nebolo podané odvolanie zo strany prokurátora (zákaz zmeny k horšiemu).

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona ako aj nato, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň odradiť iných od jeho páchania. Pokiaľ ide o určenie druhu a výmery trestu bolo podľa prvostupňového súdu potrebné vychádzať z trestnej sadzby podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, t.j. trest odňatia slobody až na 3 roky. Pri konštatovaní prevahy poľahčujúcich okolností bola horná hranica trestu odňatia slobody znížená o 1 tretinu – na 2 roky. Nakoľko obžalovaný bol už viackrát za obdobnú trestnú činnosť odsúdený, uložil mu okresný súd trest odňatia slobody na hornej 1 trestnej sadzby, ktorá je primeraná jeho recidíve, nakoľko doteraz vykonané tresty nevedli jeho náprave.

Súd prvého stupňa na výkon tohto trestu zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol vo výkone trestu v predchádzajúcich 10 rokoch za úmyselný trestný čin.

Aj krajský súd má za to, že postupoval okresný súd správne a zákonne, ak obžalovanému ukladal trest odňatia slobody. Odvolací súd sa ale nestotožnil s jeho výškou a to z nasledujúcich dôvodov. Krajský súd oboznámil na verejnom zasadnutí trestný rozkaz vydaný v tejto trestnej veci okresným súdom dňa 17.07.2023, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného na nezmenenom skutkovom základe ako je v teraz napadnutom rozsudku, pričom mu bol uložený pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zákona) a § 38 ods. 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody na 18 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odpor voči trestnému rozkazu podal iba obžalovaný. V danom prípade je výrok o treste v trestnom rozkaze

a v napadnutom rozsudku prakticky identický, okrem prevahy poľahčujúcich okolnosti uvádzaných v napadnutom rozsudku.

Možnosť podávania opravných prostriedkov v trestnom konaní tvorí významnú súčasť obhajovacích práv obvineného. S ich uplatňovaním je pritom úzko spojený všeobecný princíp zákazu zmeny k horšiemu (*reformatio in peius*), ktorý je slovami Ústavného súdu Slovenskej republiky potrebné chápať ako garanciu práva podávať opravné prostriedky bez toho, aby sa zhoršilo postavenie osoby (v porovnaní so situáciou založenou pred podaním takéhoto opravného prostriedku), ktorá buď sama podala opravný prostriedok, alebo v prospech ktorej bol opravný prostriedok podaný inou, k tomu oprávnenou osobou (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. marca 2012, sp. zn. IV. ÚS 163/2012). Princíp *reformatio in peius* tvorí integrálnu súčasť procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, a preto je potrebné ho dodržiavať, ako aj aplikovať, pokiaľ možno vždy najširšie a vždy iba materiálne, nie formálne (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. februára 2011, sp. zn. III. ÚS 392/2010). Právna teória i prax považuje odpor za špecifický opravný prostriedok podávaný voči trestnému rozkazu, ktorá vlastnosť sa okrem iného prejavuje aj v tom, že pri odsúdení rozsudkom na hlavnom pojednávaní konanom na základe obvineného odporu proti trestnému rozkazu podľa § 355 ods. 3 dikcia vety za bodkočiarkou Tr. poriadku, nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v zrušenom trestnom rozkaze. V uvedenom prípade ide o zákonnú výnimku zo skôr charakterizovaného všeobecného princípu *reformatio in peius*. Na strane druhej, keďže rozhodnutie formou trestného rozkazu so sebou nespája žiadne „dobrodennie zákona“ umožňujúce zmiernenie prísnosti trestnej sankcie (ako napríklad v konaní o dohode o vine a treste), je žiadúce, aby súd s podaním odporu nespájal akékoľvek negatívne následky bez toho, aby s poukazom na novozistené skutočnosti zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, čo ho v konečnom dôsledku viedlo k prijatiu rozhodnutia v neprospech obžalovaného, nakoľko už vydanie trestného rozkazu v zmysle ustanovenia § 353 ods. 1 Tr. poriadku bolo podmienené záverom súdu o spoľahlivom preukázaní skutkového stavu vecí. V opačnom prípade, by sa tak pri dodržiavaní princípu predvídateľnosti práva pri rovnakých skutkových a právnych okolnostiach, mohol prísnejší rozsudok javiť ako neprípustná sankcia za využitie práva na podanie odporu. Okresný súd tak tým istým skutočnosťami relevantným pre uloženie trestnej sankcie, v rôznych fázach konania, prikladal rozdielnu váhu v neprospech obvineného, pričom tak učinili bez akéhokoľvek rozumného vysvetlenia.

Krajský súd tak na podklade vyššie uvedeného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a keďže súd prvého stupňa žiadnym relevantným spôsobom nezodôvodnil, prečo ukladal rovnaký trest odňatia slobody ako bol uložený v zmienenom trestnom rozkaze, hoc v napadnutom rozsudku už konštatoval prevahu poľahčujúcich okolnosti, oproti tomu, že v trestnom rozkaze pri ukladaní trestu priznal jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť, t.j. ich rovnováhu, a teda nevzal do úvahy pri ukladaní výšky trestu pribudnutie ďalšej poľahčujúcej okolnosti, rozhodol vo veci sám a uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne, keďže v rámci odvolacieho konania zistil, že prvostupňový súd síce ustálil navyše ďalšiu poľahčujúcu okolnosť – napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, avšak túto okolnosť, ktorá je v prospech obžalovaného, nezohľadnil pri výške ukladaného trestu. Krajský súd je toho názoru, že takto uložený trest zabezpečí dostatočnú ochranu spoločnosti a zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Predovšetkým osoba obžalovaného a najmä jeho predchádzajúca trestná minulosť (11 krát súdne trestaný, z toho 5 krát aj pre prečin výtržníctva) odôvodňuje uloženie takéhoto druhu a výmery trestu. Pri ukladaní trestu páchatel'a vystupuje do popredia najmä jeho výchovná funkcia, pričom trest má pôsobiť aj na predchádzanie trestnej činnosti a primerane sa ním aj chráni spoločnosť (generálna prevencia). Jeho uložením sa sleduje aj individuálna prevencia. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu, ktoré by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest

samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Podľa názoru odvolacieho súdu na obžalovaného z hľadiska prevýchovy je potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody spojeným s jeho výkonom v takom rozsahu, ako ho uložil krajský súd, pričom nevyhnutná prevýchova bude zabezpečená práve len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. A. B., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého výroku o treste. Práve predchádzajúca bohatá trestná minulosť obžalovaného, berúc do úvahy aj to, že u obžalovaného nejde o ojedinelé vybočenie z vedenia inak riadneho spôsobu života, predchádzajúce odsúdenia (5x) za rovnaký prečin výtržníctva, viacnásobne výkony trestu odňatia slobody, ktoré neprimäli obžalovaného, aby už na slobode nepáchal ďalšiu trestnú činnosť, odôvodňujú uloženie takéhoto druhu a výšky trestu. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu, je v danom prípade nevyhnutné najmä s ohľadom na predchádzajúce potrestania obžalovaného a priestupkovú činnosť a to aj pod vplyvom alkoholu, čo nepreukazuje snahu obžalovaného polepšiť sa. Aj keď obžalovaný namieta, že jediným a hlavným iniciátorom jeho agresívneho konania je alkohol, práve na túto okolnosť nie je možné sa zo strany obžalovaného vyhovárať a žiadať uloženie miernejšieho trestu. Obžalovaný si je veľmi dobre vedomý toho, že pod vplyvom alkoholu sa dopúšťa protiprávnej činnosti, dokonca v čase páchania teraz súdenej trestnej činnosti sa podroboval ambulantnému protialkoholickému liečeniu nariadeného mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/125/2019 zo dňa 07.05.2020, aj napriek tomu alkohol požíval. Teda aj ambulantná forma liečenia sa zrejme míňa účinkom. Ohľadne návrhu obhajoby na zmiernenie trestu odňatia slobody za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia v trvaní 3 mesiacov, krajský súd poukazuje na ust. § 31 ods. 1 Tr. zákona - sankcie podľa tohto zákona sú tresty a ochranné opatrenia, ktoré sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného. Ako to je už vyššie uvedené, odvolanie proti rozsudku podal iba obžalovaný, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku, druhá veta, v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného. V zmysle § 322 ods. 3 vety druhej Tr. poriadku (rovnako v zmysle § 327 ods. 2 Tr. poriadku) za zmenu rozhodnutia v neprospech obžalovaného treba považovať zmenu v ktoromkoľvek výroku, ak zhoršuje postavenie obžalovaného a priamo sa ho dotýka. Nejde teda len o následky trestnej zodpovednosti v podobe trestu. Zmena k horšiemu, teda zmena v neprospech obžalovaného sa môže prejaviť najmä v skutkových zisteniach, napr. vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, druhu a výmere trestu, druhu a forme ochranného opatrenia, ako aj v rozsahu spôsobenej škody. Ak by krajský súd ukladal hoc aj pri zmiernení nepodmienečného trestu aj ochranné liečenie, došlo by k vydaniu rozhodnutia v neprospech obžalovaného, pretože by mu namiesto jednej sankcie boli ukladané dve.

Taktiež krajský súd nevzhladol ani dôvod pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, keďže obhajobou uvádzané stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016 uvádza, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. V danom prípade práve s ohľadom na pestrý register trestov obžalovaného, opakované páchanie rovnakého druhu trestnej činnosti a viacnásobné výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody viedli krajský súd k záveru, že u obžalovaného aj napriek jeho vyhláseniu o vine nie sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, keďže páchatel'om, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti krátko po odpykaní predchádzajúceho trestu, treba ukladať tresty nepodmienečné, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby. Súd totiž má možnosť (nie povinnosť) po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.